

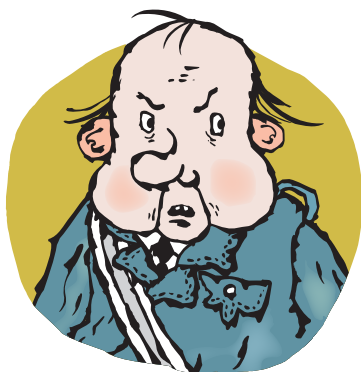
ДІЙОВІ ОСОБИ:

ЛАСЕ

МАЯ

НАЧАЛЬНИК ПОЛІЦІЇ

ДИРЕКТОР
АЛЬБЕРГ

ПАНИ
ГУН

МЕДСЕСТРА
МЕРІ

РІСТО,
ЗАВГОСТ

КЛАС, ЧИ
ВЧИТЕЛЬ НА
ЗАМІНІ

Наче красти в самого Бога...

— **С**топ! — вигукнув Лассе, різко загальмувавши на велосипеді поруч із кінотеатром «Ріо».

— Що таке? — здивовано запитала Мая.

Лассе та Мая їхали до школи й, як завжди, поспішали.

— Ти ж знаєш, що пані Гун не любить, коли ми запізнюємося, — сказала Мая, — Нумо, Лассе!

— Дивись, — сказав Лассе, вказуючи на банкноту в сто крон, що лежала на тротуарі.

— Ой, — сказала Мая, — не кожен день ось так знайдеш гроші.

— Що будемо з ними робити? — запитав Лассе.

— Отакої, — діти раптом почули голос чоловіка, який саме виходив із кінотеатру «Ріо».

Це був Зорбан, охоронець кінотеатру. Він підняв банкноту та поглянув крізь неї на весняне сонечко. Скрушно похитав головою, розірвав банкноту на малесенькі шматочки та підкинув їх у повітря.

— Що ви робите? — вигукнула Мая. — Це ж були сто крон!

— Фальшивка, — буркнув Зорбан. — Абсолютно нічого не варта. Лише вчора ввечері нам тричі заплатили фальшивими грішми.

КИНО РІО

Псувач
Вігнусток

Жак
Таті

Псувач
Вігнусток

Жак
Таті

Мій
зягько

Жак
Таті

Мій
зягько

— Навіщо ви дивилися крізь неї на сонце? — цікаво запитав Лассе.

— На фальшивих банкнотах немає водяних знаків, — пояснив Зорбан.

— Водяних знаків? — перепитала Мая.

— Це такі особливі знаки, які є лише на справжніх грошах. Їх можна розгледіти, лише якщо піднести банкноту до яскравого світла.

— Тобто вчора ввечері, у кінотеатрі, ви не помітили, що гроші фальшиві? — поцікавився Лассе.

— На жаль, ні, — похнюпивши голову, зізнався Зорбан. — Але ми вже поставили на касі потужну лампу, і пані Блум ретельно перевірятиме всі отримані гроші.

Охоронець, зітхаючи, повернувся до кінотеатру. Лассе та Мая зібралися їхати далі, але зачули, як через дорогу хтось гучно схлипував. Це була Сара, яка працювала в кав'ярні.

Вона сиділа за столиком на терасі та плакала.

Лассе та Мая перейшли через дорогу, ведучи велосипеди, та підійшли до Сарі.

— Що сталося? — турботливо запитала Мая. — Чому ти плачеш, Сара?

— Якщо це найближчим часом не припиниться, нам із Діно доведеться замкнути кав'ярню.

— Що саме має припинитися? — поцікавився Лассе.

— Я щойно перелічила гроші в касі, — ридаючи, відповіла Сара. — Три банкноти по сто крон — фальшиві. А нам уже наступного тижня треба буде платити оренду!

Сара витягла з кишені фартуха кілька банкнот і простягнула їх Маї. Мая оглянула гроші, але не змогла збагнути, чому вони фальшиві.

— Поглянь на них проти світла, — підказав Лассе.

Мая підняла банкноти проти сонця і побачила, що на них також не було водяних знаків.

— О, Господи милій! — раптом почули вони чийсь зойк.

Сара, Лассе та Мая обернулися та побачили священника, який біг через Соборну вулицю. У руці він тримав щось на довгій ручці. Це була скринька для пожертв, у яку недільні відвідувачі церкви могли покласти свої гроші.

Священник підбіг до столика, за яким сиділа Сара.

— Це наче красти в самого Бога-Отця! — вигукнув він. — Учора я отримав чотириста крон фальшивими банкнотами. Тепер Боженька, там на горі, на своїй хмаринці, буде не задоволений!

Мая поглянула на Лассе. Вони обоє усвідомили, що в детективної агенції Лассе та Маї з'явилася нова справа.

